

miejsu kontratakami. Na wschód od Verdun nasi lotnicy stracili dwa balony na uwięzi. W walkach napowietrznych i ogniem ochronnym stracono 4 nieprzyjacielskie samoloty.

Pierwszy generalny kwatermistrz: Ludendorff.

Rewolucya w Rosyji.

Z Rosyji nadechodzą w dalszym ciągu za pośrednictwem *Pet. Agencji tel.* wieści niezwykle różowe. Cały przewrót miał się tam odbyć ściśle wedle życzeń Anglii i jej sojuszników. Wszyscy pragną walki i tylko walki, aż do ostatecznego zwycięstwa nad wrogami, cała armia rwie się do boju. Wprawdzie korespondenci krajów neutralnych odnoszą wprost przeciwne wrażenia, lecz cenzura angielska ma się za nieomylną i niekazitelną bezstronną! Wszystko inne nazywa tendencyjnym kłamstwem i przekręcaniem faktów. Znim dowiemy się o istotnym stanie rzeczy, możemy donieść o

uwięzieniu generała Iwanowa,

jedynego niemal z wyższych dowódców rosyjskich, który miał otwarcie stanąć po stronie cara. Będzie on odstawiony do Petersburga.

Ciekawe są podawane przez organa koalicyjne i agencję petersburską

rzekome próby reform w Rosyji.

Mianowicie do *Allgemeen Handelsblad* donoszą z Petersburga, że komisya reformy armii zgodziła się na następujące 3 punkty, mające tworzyć podstawę reformy:

1. zniesienie prawa starszeństwa w nominacjach w naczelnej komendzie i w sztabie generalnym;
2. wolny wybór podoficerów przez ich bezpośrednich przełożonych;
3. osobista odpowiedzialność przełożonych za wybranych przez nich podoficerów.

Deputacye żołnierzy i oficerów codziennie przybywają z frontu i oświadczają komisji wojskowej Dumy, że oddziały ich mają niezłomną wolę dalszego prowadzenia wojny aż do rozstrzygającego zwycięstwa.

Oficerowie angielscy zwiedzili załogę w Carskiem Siolu i szkołę jazdy im. Mikołaja i wyrazili swe zapatrywanie na reformę armii rosyjskiej na wzór wewnętrznego ustroju armii angielskiej. Oficerowie francuscy i włoscy w tym samym zamiarze zwiedzili różne pułki.

Prezydent Dumy Rodzianko w odezwie wezwał ziemian i włościan, by uprawili cały obszar rozporządzalny, ażeby zdołano zaspokoić potrzeby armii i kraju.

Członkowie byłej panującej rodziny wystosowali do tymczasowego rządu listy, w których solidaryzują się z aktem zrzeczenia się praw do tronu przez w. ks. Michała Aleksandrowicza i wyrażają życzenie służenia

ojczyźnie. Zarazem zawiadamiają, że poddadzą się rozkazom rządu tymczasowego.

Prezydent Dumy Rodzianko

oświadczył, że do chwili zwołania Konstytuanty Duma jest wyobrazicielką opinii kraju.

Kilku członków Dumy, którzy zwiedzili front, opisało, jakie wrażenie odnieśli z rozmów z żołnierzami i oficerami. Wszyscy stwierdzają, że duch ożywiający armię, świadczy o wielkiej waleczności. Żołnierze i oficerowie przeświadczeni są o bezwarunkowej konieczności dalszej zaciętej walki z nieprzyjacielem.

Gen. Ruzskij w rozmowie z Rodzianką powiedział, że na froncie północnym panuje zupełny porządek, a duch armii jest wyśmienity.

Petersburski korespondent *Central News* we wtorek rozmawiał z ministrem sprawiedliwości Kierieńskim, który powiedział, że zdaniem jego

ogromna większość narodu rosyjskiego oświadczy się za rewolucyą.

WOJNA.

Z frontów bojowych.

Biuro Wolffa donosi dnia 29 b. m. wieczorem: Na zachodzie deszcze na wschodzie odwilż. Nie było szczególnych wydarzeń. Z frontu macedońskiego nie nowego.

Sukcesy łodzi podwodnych.

(Urzędowo). Z pośród 368 okrętów handlowych o łącznej pojemności 781.500 tonn brutto, zniszczonych czynami wojennymi mocarstw centralnych, 291 było nieprzyjacielskich a mianowicie 169 angielskich, 47 francuskich, 28 włoskich, 8 rosyjskich, 4 belgijskie, 2 portugalskie i 1 japoński. Nazwy i narodowości 33 okrętów nie zdołano stwierdzić; przynajmniej 20 z nich było niezawodnie angielskich, tak, że utratę tonażu angielskiego w lutym można ocenić na okragło 500.000 tonn. Z pośród 76 okrętów neutralnych 38 było norweskich.

Jedna z niemieckich łodzi podwodnych, która wróciła niedawno, znalazła przed kilku tygodniami na zachód od Inner Gabbart części zatopionego niedawno okrętu. Na jednym z czołen był napis „Manly”. („Manly” jest to angielski niszczyciel torpedowców, zbudowany w r. 1914, pojemności 1000 tonn).

Biuro Reutersa donosi z Londynu, że pewna angielska łódź podwodna spotkała dwie łodzie ratunkowe parowca holenderskiego, który na dobę przedtem ugodzony został torpedą.

Do Chrystyanii nadeszła wiadomość o zatopieniu 3 parowców norweskich.

Konwencye turecko-niemieckie.

Senat turecki bez dyskusji uchwalił konwencye turecko-niemieckie. Minister spraw zagranicznych zauważył, że odnośne rokowania z Austro-Węgrami mają się ku końcowi i że także wdrożone będą rokowania z państwami neutralnymi.

Sprawa pokoju w szwajcarskiej Radzie związkowej.

W Radzie narodowej, w rozprawie nad petycjami w przedmiocie dążeń pokojowych radca związkowy Hoffmann oświadczył, że propozycya, zawarta w tych petycjach, co do inicjatywy Rady związkowej, aby natychmiast zwołano nieobowiązującą konferencyę pokojową, obeszła oficjalnie przez wszystkie państwa, nie nadaje się do dyskusji. Także druga propozycya, aby Rada związkowa zwołała konferencyę państw neutralnych lub też, by poszczególne rządy ofiarowały stromom wojującym swe usługi celem pośrednictwa, jest również środkiem nie odpowiadającym celowi.

Zamknięcie granicy hiszpańsko-francuskiej.

Z Madrytu telegrafują: Do pism donoszą z Paryża, że dnia 24 b. m. zarządzono zamknięcie granicy francuskiej dla obrotu towarowego. *Imparcial* sądzi, że powodem jest przesilenie we Francyi pod względem środków przewozowych.

Z Argentyny.

Zakazano wywozu zboża i mąki z Argentyny, aby zapewnić krajowi potrzebne zapasy.

Z Sejmu Rzeszy niemieckiej.

W Sejmie Rzeszy toczyła się dalsza rozprawa nad etatem zapomogowym. P. Bernstein odczytał oświadczenie soc. dem. wspólnoty pracy, wyrażające nieufność polityce rządu i wskazujące na potrzebę dopomożenia narodowi niemieckiemu do jak najszybszego zawarcia dobrego, szczerego pokoju. Wobec coraz to większych ciężarów i strat wspólnota pracy uważa za powinność swą zaznaczyć swe odmowne stanowisko i ujawnić, że istnieje jeszcze w Niemczech stronnictwo, które, jak przedtem, tak i nadal poważnie zwalcza militarizm. W tym stanowisku utwierdzają partyę zajęcia w Rosyji, gdzie pod przewodnictwem socjalnej demokracji zaszły wydarzenia, zwiększające ufność, że socjalna demokracya zdoła spełnić swój dawny program pokojowy.

Sejm Rzeszy przyjął następnie w trzecim czytaniu budżet zapomogowy przeciw głosom obu frakcyj socjalnej demokracji.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustaw podatkowych.

Po krótkiej rozprawie przyjęto je, poczem przystąpiono do drugiego czytania etatu Kancelerza Rzeszy i Urzędu spraw zagranicznych.

Do tego punktu obrad posłowie soc. dem. wspólnoty pracy zgłosili rezolucyę z żądaniem wniesienia projektów ustaw w sprawie zapewnienia Sejmowi Rzeszy współdziałania w zawieraniu przymierzy, wypowiedzianiu wojen i zawieraniu traktatów pokojowych, oraz w sprawie utworzenia możliwości usunięcia Kancelerza z urzędu, jeżeli domaga się tego Sejm Rzeszy. Dalej powiedziano w rezolucyi, że Sejm Rzeszy ma działać w kierunku rychłego zawarcia pokoju na zasadzie zrzeczenia się wszelkich aneksyj przez państwa wojujące. Nadto ma być rozszerzone czynne i bierne prawo wyborcze do Sejmu Rzeszy na wszystkie osoby powyżej lat 20 obojga płci, oraz zaprowadzone we wszystkich państwach Rzeszy. Właśnie rezolucya domaga się zniesienia wszelkich postanowień wyjątkowych.

Nadto zgłoszono wniosek socjalnych demokratów o usztawieniu komisji do przygotowania reform zmierzających do nowego ustroju politycznego.

Po sprawozdawcy zabrał głos p. Spahn (centrum) i na wstępie zbijał zarzuty, wytoczone w pruskiej Izbie panów przeciw Sejmowi Rzeszy. Mowca w dalszym ciągu swych wywodów powitał z zadowoleniem środowce oświadczenie rządu pruskiego w Izbie panów w sprawie zmiany stanowiska rządu pruskiego w sprawie polskiej, upatrując w tem pożądaną oznakę zaufania do ludności polskiej.

Dalej rzekł, że wojna zamieniła się teraz w pojedynkę angielsko-niemiecki. Szczegółowo omówił rewolucyę w Rosyji i rzekł, że chociaż Niemcy prowadzą teraz wojnę z Rosyją, to jednak powinny spokojnie i trzeźwo osadzać zajęcia, które się tam rozgrywają. Wynik tego ruchu jest ważny dla wszystkich narodów słowiańskich. Niemcy powinni wstrzymać się od wszelkiego wtrącania się do wewnętrznych stosunków Rosyji, tak jak i poprzednio było polityką Cesarza i jego doradców nie wtrącać się do stosunków rosyjskich. Dotychczas nieprzyjaciele nie chcieli przyjąć propozycyi pokojowej Niemiec, Niemcy więc muszą pokój wywalczyć.

P. Noske (soc. dem.) rzekł, że trzeba zniszczyć nadzieje Anglii, iż srebrne jej kule dadzą jej zwycięstwo, oraz zniweczyć jej zamiar wygłodzenia Niemiec. Mowca potępił to, że jeszcze słyhać głosy, które pragną stłumić pragnienie pokoju i skłonność do pokoju. Zdaniem mowy, w rokowaniach pokojowych przyszłość Belgii będzie najważniejszym punktem spornym. Wprawdzie Kancelerz powiedział, że nigdy nie twierdził, jakoby Niemcy chciały zatrzymać Belgię, ale w pruskiej Izbie panów wprost domagano się zagarnięcia Belgii. Jeżeli Francya i Anglia twierdzą, że pragną oswobodzić naród niemiecki z junkierstwa i militarizmu, to mowca przypomina, co już raz powiedział, że Niemcy sami oswobodzą się z tego, z czego pragną.

72)

PIOTR DAX.

TRUCICIELKA.

X.

(Ciąg dalszy).

Przygnębienie Ireny lży wyciskało z oczu obecnych.

Nikt by nie poznał w tej kobiecie do niedawna tak wspaniałej hrabiny de Rochefleur.

Wróciła do Machecoul i zamknęła się w swoim apartamencie, prosząc przedtem syna, aby zaprosił do niej tego przyjaciela, który spełnił smutny obowiązek, towarzysząc zwłokom.

— Czy mam go tu zaraz sprowadzić, matko?

— Nie, moje dziecko, nie... później. Pozostawisz mnie z nim samą.

— Dlaczego? Nie oddalaj mnie... Pozwól mi zostać przy sobie.

— Nie nalegaj... Żeby się zdobyć na tę przysługę, jaką ten pan nam wyrządził, musiał chyba być bliskim twojemu ojcu... Muszę z nim pomówić...!

— Obiecujesz mi, że będziesz spokojna? Wyraz nieopisanego bólesci odbił się na twarzy hrabiny.

— Będę spokojna... tak, będę!... Idź, mój Janku, idź i Kochaj swoją matkę!

Pozostawszy samą, Irena rozłożyła na stoliku w swoim pokoju wszystkie telegramy, otrzymane od trzech dni.

Ułożyła je po porządku i odczytała.

Po raz może dziesiąty miała przed oczyma nazwisko de Dranela, ale dopiero w tej chwili nad niem się zastanowiła.

— Gdzie ja widziałam to nazwisko? — myślała.

Długo szukała w myśli.

Bolesci przebyte zamroczyły jej mózg jakby mgłą, która przeszkadzała jej sięgnąć okiem wstecz; myśli stały na miejscu.

Dotknęła czoła.

— Pamięć mnie opuszcza — rzekła. — Nie mogę już myśleć... Moja biedna głowa pusta...!

I zamiast starać się zorientować, starać się dojść, w jakiej okolicy nazwisko de Dranel, Armand de Dranel, zostało przy niej wypowiedziane, wróciła do strasznej zmory dwóch dni ubiegłych.

Czy to prawda? czy ona mogła być obecną na pogrzebie człowieka, o którym wiedziała, że żyje?

Była chyba nieprzytomna, działała machinalnie, bezwiednie, wola z pewnością nią nie kierowała!

A jednak!... te szaty żałobne, ta krepa!... czy ubrano ją w nie brutalnie jak w kaftan bezpieczeństwa?

Ona jednak na to przystała! ona sama rozkazała! Nikt nie podejrywał, że nowa tajemnica ciąży na jej duszy!

Znowu oczy jej padły na telegramy:

„Dranel”.

Zimny pot wystąpił jej na skronie; doznała jakby rozdarcia w czaszce.

Wstrząsnęła się.

Dranel... Czyż nie było to nazwisko skreślone na bilecie, podanym kiedyś przez Marcelę Lambre...!

Jeszcze on!... zawsze on!...

Nieszczęśliwa wyciągnęła ręce przed siebie, jakby oddalając przykre widmo.

„Armand de Dranel!... tak... już wiem!...

Rzeczywiście, Herbert mówił mi o nim, jako o dawnym przyjacielu, którego stracił z oczu!... Czy on to potwierdzi?... Czy zdołam wy dobyć co od niego?...

Siedziała w osłupieniu, z błędnym wzrokiem.

— Czy ten Dranel zna Lambre'a?... — myślała dalej. — Albo może ten bilet, przed piętnastu co najmniej laty, wpadł przypadkowo w ręce tego nędznika?...

Myśli jej goniły jedna za drugą; hrabina długo się zastanawiała, aż wreszcie zadała sobie pytanie:

— Jakim człowiekiem jest ten Dranel? Irena de Rochefleur ani się nie domyślała, ile trudu będzie miał jej syn, aby sprowadzić obcego do Machecoul.

Jego obowiązki przecie się już skończyły.

Syn Herberta nalegał:

— Każemy pana odwieźć na stacyę o godzinie, którą pan wyznaczy. Konie z Machecoul będą na usługi pana. Proszę, niech pan zechce do nas wstąpić... Nie może pan tego odmówić mojej matce, która nie może przybyć tutaj, aby panu podziękować.

— Mój młody przyjacielu, nie życzę sobie żadnych podziękowań; mój obowiązek spełniony, zadanie skończone.

Jan de Rochefleur tak bardzo nalegał, że de Dranel nie mógł dłużej się opierać, ale wracając do starego zamku, myślał:

„Hrabina zarzucił mnie pytaniami... Co jej powiem?...”

Przekonany, że Irena nie wie, iż Herbert żyje, postanowił być zwiędłym w swoich odpowiedziach i wizytę krótko załatwić.

Hrabina, w swojej bólesci, nie mogła chyba być rozmowną.

I wychodząc aleją prowadzącą z gościńca w górę, na skałę, na której Machecoul

był zbudowany, szczerze litował się nad wdową i żałował także syna.

Ganił nawet postępki swego przyjaciela.

Pełz to jest małżeństw, pomiędzy którymi zachodzą dwuznaczne sytuacje, a jednak głowa domu nie znika dobrowolnie.

Ileż to bywa związków, na które rzucają fałszywe oskarżenia!... ilu mężów zdradzonych, kobiet oszukanych i opuszczonych, a jednak nie dochodzi do zerwania!...

Następnie dodał w myśli:

— Musi to być jakaś straszna tajemnica, której de Rochefleur nie chciał odkryć przedemną.

Co do tego mylił się, Herbert bowiem o rzeczywistej tajemnicy nie wiedział.

Tylko kwestya otrucia wszystkiego była powodem.

...Irena de Rochefleur była zatopiona w swoich myślach, gdy syn przyszedł jej oznajmić, że pan Armand de Dranel, stawił się na jej wezwanie.

Przeszła do sąsiedniego pokoju, w którym razem z Herbertem przesiadywali dawniej długie godziny, gdy chcąc być sami, opuszczali wspólny salon.

De Dranel postąpił na środek pokoju, zatrzymał się i złożył głęboki ukłon.

Irena wyciągnęła rękę do niego, rękę zimną jak marmur i z ogromnem panowaniem nad sobą, z zamglonemi oczami spojrziała na przybyłego.

— Dziękuję panu... — rzekła — dziękuję w imieniu wdowy i syna; nigdy nie zapomnę tego, co pan dla nas uczynił.

Wskazując krzesło gościowi, prosiła, by usiadł.

Syn zniknął.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Temperatura o godzinie 12 w południe + 9 C.

— **P. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Fryderyk Zoll**, który od kilku dni bawi we Lwowie, zwiędził dzisiaj przed południem kurs stolarski inwalidów wojennych w Szkole przemysłowej, oprowadzony przez nauczyciela p. Kaczyńskiego i wyraził wielkie zadowolenie z powodu wydatnych wyników pracy. Następnie P. Wiceprezydent był w gimnazjum VIII. przy ul. Czarneckiego, gdzie zwiędził kuchnię wojenną, zorganizowaną przez grono matek uczniów tego gimnazjum, a zainicjowaną przez dyrektora gimnazjum VIII. p. Kurpiela. P. Wiceprezydent, który organizacją kuchni wielce się zainteresował, wyraził dyrektorowi p. Kurpielowi uznanie i podziękowanie.

— **Odnaczenia w c. i k. armii.** Najj. Pan raczył najmłodszej polecieć, aby wyrażono Najwyższe pochwalne uznanie: rezerwowemu porucznikowi 95 pułku p. dr. Marekowi Draganowi; podporucznikowi 3 p. dział polowych Michałowi Koczyńskiemu; rezerwowemu podporucznikowi Gustawowi Madzi w 1 pp., Leopoldowi Kowarczowi i Franciszkowi Myślivecowi z 1 p. p. w 3 p. tyrolskich strzelców Cesarskich, Janowi Kochowi w 89 pp., Juliuszowi Magazinerowi w 32 p. dział polowych, Adamowi Łodzińskiemu w 2 p. art. fort. i Fryderykowi Leithnerowi z 3 p. ułanów obr. kraj. w dywizji strzelców kawalerii nr. II/4; rezerwowym porucznikom Karolowi Jurzey w 3 pp. i Rochowi Hofbauerowi z 1 dyw. trenu w 3 p. tyrolskich strzelców Cesarskich; rezerwowym podporucznikom Mikołajowi Świderskiemu w 15 pp., Józefowi Schusterowi i Aleksandrowi Zborzyłowi w 95 pp., Włodzimierzowi Zubrzyckiemu i Pawłowi Zöcklerowi w 30 p. dział polowych, Karolowi Zarembe w 2 p. haubie polowych, Ludwikowi Ungerowi w 11 p. haubie polowych, Franciszkowi Karczmarskiemu w 30 p. haubie polowych, Janowi Küffelowi z 5 dyw. trenu w 58 pp., Franciszkowi Brösslerowi w 31 p. dział polowych; podporucznikom pospolitego ruszenia Jakóbowi Józefowi Hermelinowi w 30 pp. i Kamilowi Resekowi w 40 pp.; rezerwowemu starszemu lekarzowi dr. Dezjderemu Schwartzowi w szpitalu garnizonowym nr. 15; rezerwowemu asystentowi lekarza dr. Józefowi Pollakowi w szpitalu garnizonowym nr. 15; kapitanowi 3 p. dział polowych Karolowi Ilmerowi; rezerwowemu podporucznikowi 2 p. dział polowych Stanisławowi Pilarowi; porucznikowi w ewidencji obr. kraj. Ivo Kastankowi, komendantowi oddziału straży kolejowej nr. 11 w Strzemieszycach; porucznikowi-audytorowi pospolitego ruszenia dr. Julianowi Karolowi Nowotnemu w komendzie stacyjnej we Lwowie; podporucznikowi-inżynierowi Stanisławowi Ujejskiemu grupy budowlanej kolei linowej Lesch-Vorra; rezerwowym porucznikom Bruonowi Rosenzweigowi w 30 pułku dział polowych i Ludwikowi Straussowi w 10 dyw. trenu; rezerwowemu porucznikowi-audytorowi Wincentemu Wołoszczukowi w sądzie polowym w Radowcach, obecnie w Beszterczu; lekarzowi sztabowemu dr. Fryderykowi Melińskiemu z pow. komendy uzupełniającej Wiedeń A. w szpitalu polowym nr. 11/2; pozasłużbowemu porucznikowi obr. kraj. Norbertowi Salbowi, kierownikowi drukarni general-gubernatorstwa w Lublinie; porucznikowi-audytorowi pospolitego ruszenia Dymitrowi Bajrakowi w sądzie polowym komendy stacyjnej w Rzeszowie; rezerwowemu porucznikowi-audytorowi dr. Józefowi Kaczerowskiemu z 17 pp. obr. kraj. w komendzie obwodowej w Krasnostawie; pozasłużbowemu porucznikowi obr. kraj. dr. Agenerowi Adamowskiemu w sądzie wojskowym komendy obwodowej w Piotrkowie; pozasłużbowemu porucznikowi obr. kraj. Juliuszowi Fellerowi, komendantowi dworca kolejowego w Zagórz; rezerwowemu porucznikowi 100 pp. Ottonowi Kugłowi; rezerwowemu porucznikowi 100 pp., Wojciechowi Schimonowi.

— **Mianowania w c. i k. armii.** Zamianowani zostali: rezerwowym kapelanem ks. Mikołaj Didunyk w superyoriacie polowym we Lwowie; chorążymi pospolitego ruszenia: Franciszek Pustelnik w 56 pp., Jan Kwita, Karol Kakač, Wiktor Prief i Wiktor Kutač w 100 pp., dr. Fryderyk Grün i Robert Hopp w 1 pp., Ludwik Fiala, dr. Walter Fuchs i Władysław Vaca w 3 pp., Bazyli Sawiuk w 55 pp., Mirosław Bazant w 100 pp., August Göllner w 1 pp., Kamil Hvizdalek i Ryszard Schuster w 20 pp., Ernest Krolop w 90 pp., Baruch Rennert recte Katz w 24 pp.

— **Mianowania w c. k. obronie krajowej.** Zamianowani zostali: rezerwowymi podporucznikami, rezerwowymi chorążymi: Franciszek Podgórski 1 p. ułanów, Kazimierz Mazanek 46 p. dział polowych obr. kraj., Łękarz Zwierkowski 45 p. haubie polowych, Antoni Pilat 44 p. haubie polowych obr. kraj., Kazimierz Kieszkowski 45 p. haubie polowych obr. kraj.; porucznikami w ewidencji, podporucznicy w ewidencji: Michał Koczyński, Stanisław Jakubowski i Kazimierz Teodorowicz; porucznikami w stanie spoczynku, podporucznik w stanie spoczynku Franciszek Skodziński; porucznikami poza służbą, podporucznicy poza służbą:

Henryk Walczak i Aleksander Waszczuk; lekarzem sztabowym, lekarz pułkowy dr. Manuel Kimmelman 22 pp. obr. kraj.; asystentem lekarza, zastępcą asystenta lekarza dr. Leon Latocha 31 pp.; lekarzem sztabowym w ewidencji, lekarz pułk. w ewidencji dr. Teodor Jaciow; rezerwowymi podporucznikami sanitarnymi, rezerwowi chorążymi sanitarni: Wilibald Lampar 22 pp., Herman Mund recte Schlein 19 pp., Natan Reichmann 20 pp., Adam Osiański 2 p. strzelców Cesarskich, Paweł Sikora 31 pp., Izidor Fassler 19 pp., Aleksander Mannheimer 32 pp., Nachim Schönfeld, Witold Bunge i Franciszek Józef Bardach 19 pp., Ottokar Ferliewicz 22 pp., Henryk Blutreich 20 pp., Otto Tippmann 31 pp., Adolf Jasłowicz 22 pp., Mordeche Hutterer 31 pp., Albin Garbiew 33 pp., Wincenty Kleczewski 32 pp., Jonas Kurzrock 19 pp., Adolf Uhl 16 pp., Adolf Keh 16 pp., Franciszek Grochowiak 18 pp., Józef Teitelbaum 19 pp., Mikołaj Terlecki 22 pp., Markus Schwarz 19 pp., Henryk Kaczyński 16 pp., Abraham Leimann 32 pp., Hipolit Klincker 19 pp., Izaak Schnarch 22 pp., Jan Chuderski 35 pp., Samuel Schächter 36 pp., Bogumił Radnicki 19 pp., Abraham Rosner recte Spruch 19 pp. i Bernard Bernfeld 32 pp.; porucznikami rachunkowymi, podporucznicy rachunkowi: Józef Zeman 20 pp., Rudolf Hofner 3 p. ułanów obr. kraj., Antoni Langer 22 pp.; rezerwowym kapitanom rachunkowym, rezerwowym porucznikom rachunkowym Antoni Strobel 18 pp., rezerwowymi podporucznikami rachunkowymi, rezerwowi zastępcy oficerów rachunkowych: Abraham Schwarz 20 pp. i Józef Hämmerle 36 pp.

— **Odnaczenia.** Cesarz niemiecki nadał starszemu radcy górniczemu Julianowi Dietzemu w Wieliczce order Czerwonego Orła III. klasy, a radcom górniczym Erazmowi Barączowi i Feliksowi Piestrakowi w Wieliczce krzyże kawalerskie królewsko pruskiego orderu Korony III. klasy.

— **Komisarz rządowy m. Lwowa dr. Tadeusz Rutowski** który — jak to już wczoraj donieśliśmy — po przyjeździe do Wiednia zachorował, ale czuje się już nieco lepiej, za kilka dni wstanie z łóżka i w przyszłym tygodniu ma powrócić do Lwowa.

— **Konkurs na stypendya.** Zarząd gminy m. Lwowa rozpiął konkurs na sześć stypendyów z fundacji miejskich dla sierot chłopców i jedno dla dziewcząt po 144 kor. rocznie z terminem wnoszenia podań do 16 kwietnia b. r.

— **Podjęcie na nowo ruchu osobowego i towarowego na linii kolei lokalnej Muszyna—Krynica.** Dyrekcja kolei państwowych zawiadamia, że od 15 listopada 1916 zastanowiony ruch osobowy i towarowy na linii kolei lokalnej Muszyna—Krynica zostanie z dniem 1 kwietnia 1917 na nowo pojęty.

— **Trzy dni na rzecz galic. Czerwonego Krzyża.** Celem zasilenia swoich funduszów już od dawna postanowił wydział galic. Czerwonego Krzyża urząd „dwa dni“ t. j. 27 i 28 maja b. r., w Zielone Świąta. Obecnie przybywa trzeci „dzień“, t. j. 2 czerwca b. r., sprężad rabatowa, z której część dochodu ma być odesłana do Związku austriackich stowarzyszeń Czerwonego Krzyża w Wiedniu. Ale tylko dochód uzyskany 2 czerwca b. r. pójdzie do podziału. Wydział galic. Czerwonego Krzyża wniósł prośbę do Rządu o zezwolenie urzędzenia tych dwóch dni, t. j. 27 i 28 b. r., w całym kraju. Celem przygotowania tej dobroczynnej akcji wybrał wydział osobny komitet pań, do którego weszły pod przewodnictwem Matyldy ks. Sapieżny pp.: Emilia Jędrzejowiczowa, br. Jorkasch-Kochowa, Longchamps, Neumannowa, Łukasiewiczowa, Machekowa, L. Parne-sowa, A. Szawłowska, Starzyńska, hr. Tarnowska, Rońska, oraz pp. Bolesław Lewicki i dr. Jan Poratyński. Komitet ten wybrał referentkę br. Jorkasch-Kochową i Emilię Jędrzejowiczową dla Lwowa, Lucynę Spornową dla Krakowa, Loewensteinową dla Wiednia, Helenę br. Vasca dla Rzeszowa, Maryę Ciepiewską dla Strzyna, Michalinę Bojarską dla Przemysła, oraz dr. Feliksa Bocheńskiego dla Tarnowa i prof. Adama Wilusza dla Jarosławia.

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** W sobotę, 31 marca, II. wykład Ludwika Skoczylasa, prof. gimn.: „Zmartwychwstanie Polski w poezji wieszczów“. Początek o godzinie. Instytut fizyczny przy ul. Długosza 8. Wstęp 20 hal.

— **Stypendyum dla architekta.** Komitet Tow. Zachęty sztuk pięknych w Warszawie przypomina o wakującym stypendyum im. śp. Władysława Frąckiewicza dla młodych architektów polskich, w sumie 1230 rubli.

O stypendyum ubiegać się mogą młodzi architekci, poświęcający się wyłącznie architekturalnej, mający nie więcej nad lat 33, narodowości polskiej, religii rzymsko-katolickiej, ewangelicko-augsburskiej lub ewangelicko-reformowanej — bez względu na miejsce zamieszkania, z wyjątkiem jednak studujących jeszcze w zakładach naukowych.

Bliższych szczegółów zasięgnąć można w kancelaryi Towarzystwa Zachęty (Królewska

17 a). Ostatni termin zgłoszenia się upływa z dniem 1 maja r. b.

— **Aprovizacya miasta.** Wczoraj po południu odbyło się posiedzenie komisji dla regulowania cen artykułów spożywczych. W regulowaniu, któremu przewodniczył zastępcą komisarza rządowego, radca Dworu prof. Pieder, wzięli udział reprezentanci konsumentów, producentów i kupców.

Dyrektor rzeźni miejskiej p. Krzyształowicz przedstawił stosunki panujące na targu mięsa we Lwowie, omówił przyczyny, które wpływają na regulowanie cen i zaproponował podwyższenie cen mięsa: południowej wieprzowej z 6 kor. 40 hal. na 7 kor. 20 hal. i mięsa wieprzowego z 6 kor. na 6 kor. 60 hal.

Referent magistratu, radca magistratu p. Platowski, przedstawił żądanie kupców podwyżki cen opakowania mąki. Komisya uznała i uchwalila podwyższyć cenę opakowania o 4 hal. na 1 kg. mąki.

Z kolei uchwalono zmianę cen jarzyn. Zmienione ceny taryfy maksymalnej będą publicznie ogłoszone.

— **Ks. Władysław Szczepański**, który w najbliższy wtorek stanie u nas na katedrze prelegentki, zażywa wielkiej powagi w świecie naukowym. Jest on profesorem Instytutu biblijnego w Rzymie, dostępnego tylko dla doktorów teologii. Mimo wiek młody ogłosił szereg prac w językach: arabskim, greckim, łacińskim, włoskim, niemieckim, tudzież kilka w ojczystym („W Arabii skalistej“, „Na Sinaju“). W języku polskim też opublikował rozgłosną rzecz swoją: „Bóg człowiek w opisie ewangelistów, nowy synoptyczny przekład czterech ewangelij w jednej“, wydaną nakładem Piusa X. Krakowska wreszcie Akademia Umiejętności i warszawska Kasa im. Mianowskiego udzieliły uczonemu lingwiście zasiłku na „Nowy przekład ewangelij z komentarzem“. Dzieło to, za-trzymane stosunkami wojennymi w Krakowie, ma ks. dr. Szczepański już na ukończeniu. Przedmiotem jego odczytu będzie, jak wiadomo: „Jeruzolima w obrazach“, a trudno chyba o właściwszy temat w Wielkim Tygodniu.

— **Z Uniwersytetu.** P. Józef Rafacz, doktor filozofii, profesor gimnazjum III. w Krakowie, obecnie porucznik 100 p. p., rodem z Czarnego Dunajca, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw, a p. Jan Marek, asystent zakładu medycyny sądowej, rodem z Warszawy, stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Z Politechniki lwowskiej.** PP. Zygmunt Stanisław Krajewski, rodem z Kanonij Skalmierskich, w Królestwie Polskim, Zygmunt Muszyński i Feliks Wartalski, obaj rodem z Warszawy, oraz Józef Marian Zachariasiewicz, rodem ze Lwowa, złożyli drugi egzamin państwowy na wydziale budowy maszyn.

— **Powołanie pospolitaków roczników 1891—1872.** Dzisiejsza *Wiener Ztg.* ogłosiła obwieszczenie powołujące do służby tych, których w ostatnim przeglądzie uznano za zdalnych, a mianowicie roczniki 1891—1878 na 16 kwietnia, a roczniki 1877—1872 na 2 maja.

— **Świadectw na wyjazd na ferye świąteczne** do powiatów bobreckiego i przemyskiego nie wydaje fizykat miejski po porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem z powodu znacznego rozszerzenia chorób zakaźnych (tyfus płamisty i szkarlatyna) w tych powiatach.

— **Dyspensa dla żydów.** Uwzględniając powód rytualne, którymi żydzi się kierują, Urząd żywościowy w Wiedniu zezwolił wyznawcom religii żydowskiej na spożywanie mięsa i potraw mięsnych w piątek, dnia 6 kwietnia. Zakupno mięsa jednak w tym dniu bezniejszym jest zakazane.

— **Nabożeństwo żałobne** za spokój duszy śp. prof. dr. Maryana Raciborskiego odbędzie się we Lwowie w sobotę, 31 marca b. r., o godzinie 10 przed południem w kościele św. Mikołaja, urządzone staraniem Senatu Uniwersytetu lwowskiego.

— **Próbki towarowe** będą odtąd przyjmowane przez urzędy pocztowe tylko do następujących poczt polowych, względnie etapowych, oznaczonych numerami: 2, 3, 4, 11, 33, 39, 51, 55, 76, 95, 117, 138, 142, 145, 147, 150, 166, 167, 171, 175, 176, 178, 180, 183, 184, 185, 188, 192, 193, 195, 196, 197, 198, 199, 203, 205, 209, 212, 218, 220, 221, 223, 224, 230, 232, 239, 240, 243, 244, 245, 246, 249, 250, 255, 256, 258, 259, 262, 268, 269, 272, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 282, 284, 285, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 294, 295, 296, 297, 298, 304, 307, 316, 324, 332, 333, 335, 337, 339, 340, 343, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 364, 366, 369, 370, 372, 373, 374, 375, 376, 378, 380, 381, 382, 383, 385, 386, 388, 390, 391, 392, 393, 395, 398, 399, 401, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 412, 415, 417, 418, 420, 421, 423, 426, 427, 428, 431, 432, 436, 437, 440, 443, 444, 445, 446, 448, 450, 508, 510, 511, 512, 514, 515, 516, 517, 519, 521, 522, 523, 525, 526, 529, 600, 605, 608, 611, 612, 613, 616, 617, 623, 624, 625, 627, 628, 629, 632, 633, 636, 641, 643, 644, 645, 646, 647, 649. Do stałych etapowych urzędów pocztowych na okupowa-

nych terytoryach próbki towarowe są nadal dopuszczone.

— **Obrót kasowy kuchni wojennych w lutym 1917.** Saldo funduszu kuchni wojennych w dniu 31 stycznia 1917, 12.627 78 kor., saldo funduszu kuchni wojennych dla biednej dziatwy szkolnej 69.653 98 kor., datki na kuchnie wojenne 3.945 26 kor., datki na kuchnie wojenne dla biednej dziatwy szkolnej 425 57 kor., łączne datki zebrane przez redakcyę *Kuryera Lwowskiego* na kuchnie wojenne dla biednej dziatwy szkolnej 1585 92 kor., za skonfiskowane towary 1212 07 kor., datek kin polowych komendy 2 armii 1000 kor., nadpłaty 5 kor., datek na wyżywienie ludności komitetu dobroczynnościowego komendy miasta 7224 92 kor., I. kuchnie w Domu narednym 12.906 porcyj a 1 kor., 12.906 kor., II. kuchnia w Domu akademickim od 19 lutego do 28 lutego 1917 porcyj 1045, 893 10 kor., porcyj bezpłatnych 10.899, za herbatę 47 80 kor., III. kuchnia w hotelu Metropol 9379 porcyj a 1 kor., 9379 kor., za herbatę 59 50 kor., suma 120.966 02 kor.

Wydatki: I. kuchnia dla urzędników za środki żywności dni 28, 14.997 40 kor., wydatki codzienne 954 90 kor., II. kuchnia w Domu akademickim za środki żywności dni 9, 3152 24 kor., wydatki codzienne dni 9, 421 70 kor., kuchnia w hotelu Metropol za środki żywności dni 28, 14.041 45 kor., wydatki codzienne 907 94 kor., kuchnia dla biednej dziatwy szkolnej za środki żywności porcyj 48.768, 20.337 67 kor., zapasy 7600 kor., wyżywienie ludności porcyj 56 800, 7224 92 kor. Suma 69.638 22 koron.

Saldo funduszu wyżywienia dziatwy szkolnej za marzec 1917, 51.327 80 koron.

— **Biuro przemysłu metalowego** przy c. k. Namiestnictwie (Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicji) zawiadomiło Instytut technologiczny we Lwowie o rozpisaniu ofertem na wyrób i dostawę okuć budowlanych, z terminem składania ofert do 10 kwietnia godz. 12 w południe. Szkice okuć, opis techniczny, warunki i wzór oferty są do obejrzenia w Instytucie technologicznym (ulica Bourliarda 1. 5) od godz. 9—12 w południe.

— **Towarzystwo Szkoły handlowej** odbędzie walne zgromadzenie we wtorek, dnia 3 kwietnia b. r., o godz. 7 (w braku kompletu o godz. 8 30) wieczorem w budynku Towarzystwa przy ul. Franciszkańskiej Nr. 9.

— **Przedsiębiorstwo naftowe „Pogoń“ pod dozorem.** Dzisiejsza *Wiener Ztg.* ogłosiła: Przedsiębiorstwo naftowe „Pogoń“, Tow. z ograniczoną poręką we Lwowie, postanowiono pod dozór. Komisarzem zamianowany został starszy radca górniczy Edward Windakiewicz w Wiedniu.

— **Zmarli:** w Przemyslu, Adam Błażowski, słuhaez praw;

w Frydychowicach, Zofia z Żelazowskich Łuszczkiewiczowa, wdowa po inżynierze cywilnym, w 73 r. życia;

w Krakowie, Zofia z Wójcikiewiczów Janickowa, żona rewidenta kolei państwowych ze Stanisławowa; Wincenty Zbijewski, emer. urzędnik kolei Karola Ludwika, w 74 r. życia; w Żurawnie, Klementyna z Grabiańskich Jarosiewiczowa, w 71 r. życia.

— **Biedne dziecko.** Patrolujący policjant znalazł, w bramie domu przy ul. Szptyckiej 1. 27 jednoroczne dziecko płci męskiej. Oddano je komisarytowi dzielnicy VI, celem zaopiekowania się niem.

— **Kradzież.** Z otwartej kuchni mieszkania dr. Adolfa Kroupy przy ul. św. Anny 1. 1, skradziono wczoraj buty z cholewami, wykładane wewnątrz futrem i parę trzewików damskich, wartości 300 koron.

— **Nagły zgon.** Wczoraj po południu doniesiono policyi, że w domu przy ul. Leona Sapiehy 1. 83 zdarzył się wypadek nagłej śmierci. Komisya policyjno-lekarska stwierdziła, że zmarły nazywa się Jan Czerwiński i był z zawodu piekarzem; śmierć nastąpiła wskutek udaru sercowego.

— **Znikł bez śladu.** Stanisław Kubka, uczeń VI. klasy gimnazjalnej, wyszedłszy przed kilku dniami z domu rodzicielskiego, znikł od tego czasu bez śladu.

Kronika zagraniczna.

* **Eksplozja w Bapaume.** W magistracie w Bapaume nastąpiła onegdaj eksplozja. Podczas usuwania gruzów znaleziono wśród ofiar katastrofy dwu posłów francuskich z Arras, Raula Brigeta i Alberta Taillandiera, którzy przybyli do Bapaume, celem zwiedzenia miasta.

* **Strajk we wszystkich centralach elektrycznych w Grecyi.** Do londyńskiego dziennika *Daily Telegraph* donoszą z Aten pod datą 26 b. m.: Dziś rano rozpoczął się strajk we wszystkich centralach elektrycznych w Grecyi. Kolej miejska i kolej do Pireneus wstrzymały ruch. Dzienniki posługujące się siłą elektryczną nie wyszły. Wszystkie mniejsze przedsiębiorstwa zamknięte. W wielkiej centrali elektrycznej w Atenach strajkujący

usunęli części maszyn i nie dopuścili do podjęcia ruchu przy pomocy nowych robotników. Dziś wieczorem było całe miasto pogrążone w ciemnościach, gdyż także i gazownie dla braku węgla zamknęto.

* „Polskie popołudnie“ w Londynie. Z Londynu donoszą do *Dziennika Narodowego*: W dniu 17 lutego b. r. Komitet odczytowo-wycieczkowy londyńskiego Towarzystwa oświatowego im Selborne zorganizował dla swych członków i zaproszonych gości bardzo miłe „Polskie popołudnie“. Program wypełniły wycieczka po Londynie, oraz odczyt p. t. „Poland and the Poles“. Prelegentem, oraz przewodnikiem wycieczki był p. C. Tyndall Wulke, Anglik polskiego pochodzenia, potomek emigrantów z końca XVIII. wieku.

W ciągu wycieczki, której przedmiotem były „Polskie pamiątki w Londynie“, uczestnicy jej mieli sposobność poznać kilka gmachów, posiadających pewne znaczenie z punktu widzenia przeszłości Polski i usłyszeć interesujące komentarze przewodnika.

Tadeusz Kościuszko, będąc w Londynie, mieszkał w domu przy Leicester Square, na którym jest tabliczka, stwierdzająca, że był on rezydencją słynnego malarza angielskiego Hogartha. Następnie zwiedzono kościół św. Pawła w Covent Garden — dzielnicy, gdzie w końcu XVIII. wieku sporo Polaków mieszkało — posiadający w swych księgach kościelnych z tej epoki w rubryce zgonów i urodzin sporo nazwisk polskich. Bardziej znane nazwiska polskie mieli sposobność zobaczyć uczestnicy wycieczki na nagrobkach na cmentarzu w Highgate, gdzie spoczywają między innymi: Wojciech Darasz, Karol Stolzman, Tadeusz Ostrowski, Feliks Nowosielski i Stanisław Worcell.

Po wycieczce odbył się w sali Ashburton odczyt, stanowiący poniekąd jej dalszy ciąg. Na samym wstępie prelegent w gorących słowach podziękował Polskiemu Komitetowi informacyjnemu za użyczenie przełożony, oraz za cały szereg angielskich publikacji o Polsce (wydanych przez Polski Komitet informacyjny), które były sprzedawane podczas odczytu na rzecz ofiar wojny w Polsce. Przed odczytem członek tegoż Komitetu, dr. Jerzy Świętochowski i pani Stefania Neville wykonali na fortepianie kilka pieśni narodowych i melodii ludowych polskich. Prelegent po krótkim zarysie dziejów Polski, niegdyś — jak zaznaczył — jednego z najpotężniejszych państw w Europie, przeszedł do opisu strojów i zwyczajów polskich, oraz głównych stolic Polski: Warszawy, Poznania i Wilna. Przedstawił następnie słuchaczom w słowach, nacechowanych serdecznym współczuciem, stan zniszczenia Polski przez wojnę, oraz straszną tragedję narodu, którego synowie są zmuszeni ginąć w bratobójczej walce w armiach państw obcych, prowadzących wojnę na jego terytorium, zakończył podaniem szczegółów, dotyczących Polaków, którzy osiągnęli wszechświatową sławę w przeszłości i współcześnie, wyrażając nadzieję, że koniec wojny przyniesie niepodległość Polsce. Odegraniem hymnu „Z dymem pożarów“ zakończono „polskie popołudnie“ w Londynie.

Notatki literacko-artystyczne.

Dr. Stanisław Lam: „Organizacja pracy literackiej“ Lwów 1917. Księgarnia Akademicka. Ciekawe uwagi i projekty znanego krytyka dr. Lama w sprawie organizacji pracy literackiej i utworzenia pewnego rodzaju centrali, ogniskującej w sobie dział wydawniczy, ubezpieczenie pracowników pióra, ułatwienie im zbytu dzieł i artykułów itd. znane są naszym czytelnikom, gdyż praca ta była drukowana w feljetonie *Gazety*. Obecnie wyszła ona w osobnej broszurze, która powinna zainteresować szerokie koła literatów.

Oset. Taki tytuł nosi nowy ilustrowany tygodnik satyryczny, wychodzący w Warszawie (ul. Szpitalna 1. 12), którego redaktorem i wydawcą jest znany satyryk i bajkopisarz Benedykt Herz. Dwa pierwsze zeszyty, jakie otrzymaliśmy, odznaczają się bardzo dowolną, skąpaną treścią, ilustrowaną przeważnie dobrymi rysunkami o zacięciu poważniejszej karykatury. W całości wydawnictwa znać starania o wyższy poziom artystyczny, niż to dotychczas było w wydawnictwach tego rodzaju.

Z Teatru miejskiego donoszą: W niedzielę po południu ujrzymy dawno niegraną wyborną komedię Bałuckiego p. t. „Piękna żonka“, w której znakomity popis ma Irena Trapszo jako przedstawicielka tytułowej roli.

W przygotowaniu jest głośna komedia Rutkaya „Wala“, oraz aktualna dziś ze względu na wypadki w Rosyi sztuka Mereżkowskiego „Car Aleksander I“.

Repertuar Teatru Miejskiego.

W sobotę o godz. 7 wieczorem „Sztęgar“, operetka w 3 aktach Ziehrera. — W niedzielę

o godzinie 3 po południu „Piękna żonka“, komedia w 4 aktach Michała Bałuckiego, z Ireną Trapszo w tytułowej roli. — W niedzielę o godzinie 7 wieczorem „Domek trzech dziewcząt“, trzy akty z życia Schuberta, muzyka Fr. Schuberta. Występ Ireny Bohuss, Tad. Łowczyńskiego i Fr. Bedlewicza. — W poniedziałek o godzinie 7 wieczorem „Bal maskowy“, opera w 5 aktach Verdiego. Występ J. Korolewicz-Waydowej, i Tadeusza Łowczyńskiego i Stan. Tarnawskiego. — We wtorek o godzinie 7 wieczorem „Robert Dyabeł“, opera w 5 aktach Meyerbeera. Występ Ady Sari-Szajerówny, Ignacy Manna i St. Tarnawskiego. — We środę o godzinie 7 wieczorem Uroczyste przedstawienie ku uczczeniu 50-letniego jubileuszu pierwszego przedstawienia na scenie lwowskiej „Halka“, opera w 4 aktach St. Moniuszki, z J. Korolewicz-Waydową w tytułowej partii.

We czwartek, piątek i sobotę Teatr zamknięty.

Z kół towarzyskich Petersburga.

Kto dawniej znał petersburskie koła towarzyskie, a potem po dłuższej przerwie, znalazł się wśród nich — pisze pewna wybitna osobistość rosyjska w jednym ze szwedzkich dzienników — zobaczy, jak ogromna zaszła zmiana. Starsi ludzie, zajmujący dawniej wybitne miejsce w towarzyskich kołach petersburskich albo już nie żyją, albo wyjechali zagranicę, lub też usunęli się zupełnie w zacisze domowe. Dawniej było zwyczajem, że krewni i znajomi przy sposobności świąt, imienin lub uroczystości schodzili się razem, odbywały się zabawy, wymiana myśli, dbano bardzo o życie towarzyskie, salonowe, wykwiłtne.

Dziś poszło to już wszystko w zapomnienie. Młodzież woli wysiadywać w kawiarniach i restauracjach i przysłuchiwać się grze cygańskiej orkiestry. Petersburgskie towarzystwa, stanowiące szereg zamkniętych kół, do których wstępu nie otwierał pieniądz, tylko stanowisko i wytworne maniere, przemieniła się obecnie w rodzaj... wielkiego kabaretu. Nawet młode damy niczem się już nie krępują, odwiedzają same panów, pojawiają się nawet z wizytami w koszarach u oficerów. Stare, miłe, wykwiłtne salony, w których panie przyjmowały wizyty i w których często roztrząsano bardzo ważne sprawy, tyżące się państwa i kraju, zniknęły, kto wie czy nie bezpowrotnie. Zastąpiły je zabrania, na które każdy bogaty ma wstęp i gdzie nie się nie robi, tylko gra się w *bridge'a*, dość obcesowo romansuje lub prowadzi banalne rozmowy o plotkach różnego rodzaju.

Przyczyną tego upatrywać należy i w tem, że do petersburskich kół towarzyskich zdołały się wcisnąć żywioty obce. Przede wszystkim ponosi tu winę jedna z wielkich księżnych, która otacza się całą falangą zagranicznych próżniaków i prowadzi obecnie lekkomyślne życie. Do jej domu dostać się może każdy, kto ma dużo pieniędzy i kto robi kosztowne prezenty dla jej dobroczynnych bazarów.

Dalszym powodem upadku życia towarzyskiego jest to, że nikt go obecnie nie kontroluje. Dawniej dwór wywierał wielki wpływ na całe to życie, a więc i na poszczególne stany. Jak długo dopuszczenie do Zimowego Pałacu decydowało o pozycji towarzyski j eleganckiego Rosyjanina, tak długo trwały wytworne zwyczaje, smak i obyczaje, do których każdy musiał się nagiąć i które potem wnosił z sobą do prywatnych salonów. Car i carowa lubili towarzystwo, otaczali się niem chętnie i znali dokładnie nie tylko najwybitniejsze osobistości, ale i mniejsze, które przyjmowano dla ich zalet osobistych, talentu i uczciwej pracy dla dobra publicznego. Często zaś carstwo dowiedziawszy się, że w jakimś prywatnym salonie nie dzieje się tak, jak się dzieć powinno, wywierali wpływ na zmianę w tym kierunku. Głos ich był zawsze bezwzględnie decydujący. Salony prywatne, nawet najmniejsze i nie tak bogate, a nawet prywatne zamknięte koła towarzyskie mimo woli przesiąkały dworską manierą Pałacu Zimowego, którą znały z doświadczenia lub choćby nawet tylko z opowiadania, przestrzegano form, nie krępując jednak wesołości i szczerzej ochoczej zabawy.

W ostatnich latach zupełnie to ustało z chwilą kiedy dwór zamknął swoje podwoje a car i carowa prawie nikogo nie przyjmowali; wspaniałe, olbrzymie bale w Pałacu Zimowym i przyjęcia w Zsmku przeszły do historii.

Odbiło się to w dziwny sposób zaraz na życiu towarzyskiem Petersburga; podupadł nawet w ostatnich czasach poziom moralny tego życia. Tyczy się to tak kół arystokratycznych, jak i mieszczańskich. Dziś idzie w nich tylko o użycie i beznymślne zabicie czasu, bez oglądania się na to, co się dzieje wokół. Wojna, głód, rewolucja nie robią wrażenia, nikt o nich nie myśli i nie chce my-

śleć w ogólnym jakimś szale i żądzy użycia. A tymczasem fale tej rewolucji zataczają coraz szersze kręgi i gotowe zmieść z powierzchni przedstawicieli tego towarzystwa.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Posłuchania.

Wiedeń, 30 marca. Najj. Pan przyjął wczoraj między innymi hr. Czerniaa i hr. Clam-Martinię.

Mianowania.

Wiedeń, 30 marca. *Wiener Zeitung* ogłasza: P. Minister skarbu zamianował starszych komisarzy straży skarbowej II. klasy: Mikołaja Postępskiego, Rafała Skulskiego, Antoniego Mikołajskiego, Ludwika Nowaka, Antoniego Rozwadowskiego, Eugeniusza Miernika i Józefa Poznńskiego, starszymi komisarzami straży skarbowej I. klasy dla okręgu galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu.

Echa mowy ks. Radziwiłła w pruskiej Izbie panów

Berlin, 30 marca. Wszystkie pisma zaznaczają, że zasługuje na szczególną uwagę, iż w pożądanym przeciwstawieniu do postawy frakcyi polskiej w Izbie posłów Sejmu pruskiego książe Radziwiłł w imieniu swych ziomków w obrębie państwa pruskiego złożył w całej pełni oświadczenie lojalności.

Z angielskiej Izby gmin.

Amsterdam, 30 marca. *Allgemeen Handelsblad* donosi z Londynu: Premier ministrów oświadczył w Izbie gmin, że rząd przyjął propozycję komisji parlamentarnej w sprawie reformy wyborczej i wnieśli w tej mierze projekt ustawy. W Izbie jest większość za tem, aby dać prawo wyborcze kobietom, które ukończyły 35 lat.

Londyn, 30 marca. Izba gmin uchwaliła rezolucję, przychylającą się do zarządzeń w sprawie reformy wyborczej, zapropnowanych przez konferencję przedstawicieli wszystkich stronnictw. W rządzie tych zarządzeń jest także prawo głosowania kobiet.

Rewolucja w Rosyji

Car modli się za rząd tymczasowy.

Kopenhaga, 30 marca. Pisma rosyjskie donoszą, że car wyraził życzenie, aby syn jego z powodu nadwątłego zdrowia pojechał do Norwegii. Na nabożeństwie w cerkwi zamkowej ostatniej niedzieli car pierwszy miał ukłęknąć, gdy odprawiano modły za rząd tymczasowy.

Zniesienie sądów wojennych. — Reorganizacja rosyjskiej kwatery głównej. Pogrzeb ofiar rewolucji rosyjskiej.

Petersburg, 30 marca. (*Ag. Pet.*) Minister wojny zarządził zniesienie sądów wojennych. Poprzedni minister wojny Poliwanow udał się do głównej kwatery celem reorganizowania jej na nowych podstawach, dokładnego oznaczenia wzajemnych stosunków sztabu gen. a rządu tymczasowego, postarania się o rozdział upoważnień i złożenie z dowództwa starych wodzów, którzy dosięgli już granicy wieku.

Cywilny pogrzeb ofiar rewolucji odbędzie się dnia 30 marca na polu Marsowem, naprzeciw pałacu Marmurowego. Około 100 pionierów kopią grobowiec. Uroczystość rozpocznie się rano i potrwa do 5 popołudniu.

Manifestacje wojskowe w Petersburgu.

Petersburg, 30 marca. Wczoraj odbyły się manifestacje różnych pułków załogi petersburskiej, które niosły chorągwie z napisami, w których przeważały słowa „wojła, wolność!“

Zgromadzenia ludowe w Petersburgu za republiką demokratyczną.

Berlin, 30 marca. *Berliner Tageblatt* donosi, że ubiegłej niedzieli w Petersburgu odbyło się około 100 zgromadzeń ludowych, na których żądano republiki demokratycznej. Nie da się zaprzeczyć znaczny wzrost prądu skrajnego.

Stanowisko robotników amunicyjnych.

Petersburg, 30 marca. (*Ag. Pet.*) Robotnicy fabryk materiałów wojennych postanowili wobec koniecznej potrzeby zwiększyć wszelkimi siłami wyrób materiału wojennego i zerzec się podstawowego żądania swego programu, 8-godzinnego dnia pracy.

Chłopi rosyjscy wobec rewolucji.

Petersburg, 30 marca. Według doniesień z prowincyi chłopi systematycznie organizują milicję, aby zastąpić nią dawniejszą policję. Tworzą oni nowe władze miejscowe, zwołują zebrania gminne, wyrażają niezłomną wolę popierania nowego rządu, sprzedają po tanich cenach płody wiejskie celem zaopatrzenia armii i ludności. Wiele miejscowych zgromadzeń subskrybowało sumy na organizację zebrań politycznych. I tak ziemstwa w gub. permskiej dały do rozporządzenia 50.000 rubli. Myśl o równości praw kobiet poczynają rozpowszechniać się także na wsi. W gub. ekaterynosławskiej chłopi wyznaczyli kobiety na delegatki do wydziału wykonawczego.

Odpowiedzialny redaktor:

ADAM KRECHOWIECKI.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:

rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia)	28 K
półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia)	14 K
ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września)	7 K
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca)	2.40 K

Zamiejscowo:

rocznie	36 K — h
półrocznie	18 K — h
ćwierćrocznie	9 K — h
miesięcznie	3 K — h

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie	8 K
półrocznie	4 K
ćwierćrocznie	2 K

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni	1 K 50 h
miesięczni	— K 60 h

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty, której bardzo nieznaczne podwyższenie, wynikło z konieczności, wskutek wielkiego podwyższenia cen druku i papieru.

OD REDAKCYI.

Utrzymanie felietonu *Gazety Lwowskiej* i jej działu literackiego na odpowiedniej wyżynie, a w tym celu gromadzenie pierwszorzędných sił pisarskich, będzie jak dotąd tak i w r. 1917 usilnem staraniem redakcyi.

Obok imion znanych i zasłużonych, znajdują Czytelnicy nazwiska młodych a pełnych talentu pisarzy, którzy redakcyi zawsze chętnie do współdziałania zapraszają.

W r. 1917 zamieszczą będziemy utwory: Teodora Jeske-Choińskiego, dr. Adama Fischera, Stanisława Graybnera, dr. Tadeusza Koneczyńskiego, dr. Stanisława Lama, Stanisława Machniewicza, Zygmunta Sarneckiego, Macieja Wierzbickiego, Henryka Zbierzchowskiego i w. i.

W feljetonie zamieszczą również będziemy listy z Krakowa, Warszawy, Lublina, Wiednia i t. d.

W tece „Przewodnika naukowego i literackiego“ posiadamy pracę najwybitniejszych naszych historyków i krytyków literatury. W styczniowym zeszycie rozpoczynamy między innymi druk pracy Jana Grzegorzewskiego „Na Spizu“ oraz studium literackiego na podstawie źródeł i materiałów rękopiśmiennych p. t. „Zygmunt Kaczkowski i jego czasy“.

Licytacje.

E. III. 13/17 (7). Edykt licytacyjny. Na wniosek wierzyciela egzekwującego Leizera Maimanna odbędzie się dnia 27 kwietnia 1917 o godz. 10 przed poł. w biurze Nr. 73, na zasadzie warunków, które się niniejszym zatwierdza, licytacja połowy realności w hł. 63 śródmieście księgi gruntowej gminy miasta Lwowa, l. kons. 80 i 81 śródmieście przy ul. Krakowskiej 25 i Kamińskiego 6, składającej się z parcel budowlanych l. 96 i 97 o łącznej powierzchni 745 m²; kamienicy dwupiętrowej. Połowa tej realności została oszacowana na 117.085 kor. 50 hal., a najniższa oferta wynosi 58.542 kor. 75 hal. Do połowy realności w hł. 63 śródmieście ks. gr. gminy miasta Lwowa należą następujące przynależności: wystawy sklepowe, okna, zaluzje do drzwi i t. p. opisane bliżej w protokole oszacowania, a oszacowane na 1495 kor. 50 hal. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.
Lwów, 18 marca 1917. (1242 3—3)

E. IX. 136/17 (2). Edykt licytacyjny. Wskutek tusadowej uchwały z dnia 14 marca 1917 E. IX 136/17 (2) sprzeda się przez publiczną licytację dnia 6 kwietnia 1917 o godzinie 9 przed południem w Przemysłu na Zaszaniu urządzenie kina „Odeon“ jak motor, dynamo, aparat operacyjny, krzesła etc. — Sprzedaż rozpocznie się w pół godziny po czasie wyżej oznaczonym. W międzyczasie można objąć przedmioty wystawione na sprzedaż.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XV.
Przemysł, dnia 24 marca 1917. (1265)

Rozmaite obwieszczenia.

Prez. 154 (17/17). W przechowaniu tut. Sądu znajdują się liczne przedmioty, znalezione podczas rewizji w tut. okręgu sądowym, a których właściciele nie są znani. Wzywa się właścicieli tych przedmiotów, aby najdalej w ciągu trzech miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zgłosili swe prawa własności i odebrali rozpoznane ruchomości, gdyż w przeciwnym razie przedmioty nie odebrane, sprzedane zostaną na publicznej licytacji. Przedmioty te oglądać można w godzinach urzędowych. (1185 2—3)

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, dnia 13 marca 1917.

Ns. 3791/17 (2). Przeciw 1. Alfredowi Kostrowi, rezerwowemu porucznikowi c. i k. 56 pułku piechoty, urodzonemu r. 1888 w Krakowie i tam przynależnemu, synowi Wojciecha i Franciszki, religii rzym. kat., urzędnikowi podatkowemu, 2. Władysławowi Kazimierzowi Beckerowi, rezer. chorążemu c. i k. 56 pułku piechoty, urodzonemu r. 1891 w Witkowicach powiat Biała i tam przynależnemu, synowi Adolfa i Karoliny, słuchaczowi praw, religii rzym. kat., 3. Józefowi Kalas, rezerw. kadetowi c. i k. 56 pułku piechoty, urodzonemu r. 1880 w Heriuk ad Pićan, powiat Żółków, religii rzym. kat., urzędnikowi ogólnego Zakładu pensyjnego (allg. Pensionsanstalt), w Pradze zamieszkałemu, 4. Stanisławowi Tabkowskiemu, rezerwowemu kadetowi c. i k. 56 p. piechoty, urodzonemu r. 1892 w Tarnowie, synowi Władysława, religii rzym. kat., słuchaczowi praw, zamieszkałemu w Tarnowie, 5. Rudolfowi recte Józefowi Razićka, rezerwowemu Feldwebelowi kadetowi asp. c. i k. pułku piechoty, urodzonemu r. 1893 w Jaromer Könighof a/E., synowi Adolfa i Anny, religii rzym. kat., urzędnikowi bankowemu, w Jaromer zamieszkałemu, zawiśła w Sądzie c. i k. Komendy 12 Dywizji piechoty do K. 485/16 sprawa karna o popełnienie dnia 9 czerwca 1916 zbrodni dezercji do nieprzyjaciela z § 183 i 216 i zbrodni zdrady główniej z § 334 a) u. k. w., o które są oni silnie podejrzani.

Wobec tego zgodnie z wnioskiem c. k. Prokuratury Państwa dozwala się celem zabezpieczenia roszczenia Państwa o wynagrodzenie wszelkiej powyższym czynem zbrodniczym wyrządzonej szkody i tytułem zadośćuczynienia za naruszenie prawa — zajęcia i tymczasowego zabezpieczenia położonego w Austrii ruchomego i nieruchomego majątku powyższych obwinionych. — Obróncą z urzędu obwinionych mianuje się adwokata dr. Jerzego Rozinkiewicza.

C. k. Sąd krajowy katay.
Lwów, dnia 15 marca 1917. (1236)

Amortyzacje.

T. 35/16 (3). Wzywa się każdego, kto by o pobycie Agnieszki, Pawła, Franciszka i Józefa Majewskich miał jaką wiadomość, ażeby w przeciągu roku od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ tut. Sądowi lub też ustanowionemu dla nieobecnych kuratorowi Janowi Woźniakowskiemu z Rymonowa dał wiadomość, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowny wniosek Agnieszka, Paweł, Franciszek i Józef Majewscy za zmarłych uznanymi zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 14 marca 1917. (1249 2—3)

T. 74/16 Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Lisku rozpisuje się edykt co do rzekomo zaginionego weksla z daty Lisko dnia 15 lipca 1914, na kwotę 2700 K opiewającego, dnia 12 listopada 1914 płatnego przez Iżaka Kornhausera, wystawionego i na Towarzystwo zaliczkowe w Lisku żyrowanego a przez Machlę Blazer i Sarę Kesselmann akceptowanego. Posiadacza wzywa się, aby w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia edyktu licząc prawa swe w Sądzie wykazał, także inni interesowani mogą wnieść w tym terminie swoje zarzuty, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu weksel ten uznany zostanie za bezskuteczny i mocy prawnej pozbawiony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 10 lutego 1917. (1200 2—3)

Nc. XVI. 134/15. — Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Namysława Drozdowskiego przedsiębiorcy z Borysławia wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej wnioskodawcy rzekomo zaginionej książeczki wkładowej Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu Nr. 4845 na 10000 K na nazwisko Namysława Drozdowskiego opiewającej. Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami do 6 tygodni od dnia ogłoszenia tego edyktu, gdyż po upływie tego czasokresu wszelkie prawa jego uznane zostaną za nieistniejące (3891 2—3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVI.
Drohobycz, dnia 27 grudnia 1916.

T. 73/16 (1). Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Lisku rozpisuje się edykt co do rzekomo zaginionego weksla z daty Lisko dnia 1 czerwca 1914 r., na kwotę 620 kor. opiewającego, dnia 1 września 1914 r. płatnego przez Feiwla Horowitza wystawionego i żyrowanego, a przez Sarę Feniger akceptowanego. Posiadacza wzywa się, aby w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia edyktu licząc, prawa swe w Sądzie wykazał, także inni interesowani mogą w tym terminie wnieść swoje zarzuty, w przeciwnym bowiem razie po upływie czasokresu weksel powyższy uznany zostanie za bezskuteczny i mocy prawnej pozbawiony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 10 lutego 1917. (1201 2—3)

T. IV. 2/17 (4). Na wniosek Chiela Steuera z Mielca wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych dwóch legitymacji kolejowych pobrania (Nachnahmelegitimationsheine), a to: Nr. 473 na 350 kor. opiewającej za wysłane dnia 29 sierpnia 1916 r. w Mielcu do Piwnicznej do Arona Hochheisera dwie żelazne beczki — oraz Nr. 4 8 na wysłane dnia 7 września 1916 na stacji kolejowej w Mielcu do Herscha Birnbauma w Rozwadowie 5 skrzynek mydła za pobraniem kwoty 1150 kor. Posiadacza powyższych legitymacji pobrania wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy po ogłoszeniu pierwszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ — w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu legitymacje te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, 2 marca 1917. (1250 2—3)

T. IV. 32/16 (3). Na wniosek Hermana Grüna, kupca w Radomyślu wielkim, zastąpionego przez adw. dr. Flauma w Tarnowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego bonu kupieckiego: „Bon-Gut für 500 Kr. (sage fünfshundert Kronen) mit 7% seit 3/7 1917 Szymon Siegfried m. p., zamieszkały w Radomyślu wielkim.“ Posiadacza powyższego bonu kupieckiego wzywa się przeto, aby w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ okazał w sądzie powyższy bon, lub wnieść zarzuty przeciw umorzeniu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu bon ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, 12 września 1916. (1214 2—3)

T. 79/16. Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Lisku rozpisuje się edykt co do rzekomo zaginionego weksla z daty Baligród dnia 19 maja 1914 r., na kwotę 200 kor. opiewającego, a 19 sierpnia 1914 płatnego przez dr. Wiktora Robla wystawionego i na Towarzystwo zaliczkowe w Lisku żyrowanego a przez Pinkasa Singera akceptowanego. Posiadacza wzywa się, aby w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia edyktu licząc, prawa swe w Sądzie wykazał, także inni interesowani mogą w tym terminie wnieść swoje zarzuty, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu weksel ten uznany zostanie za bezskuteczny i mocy prawnej pozbawiony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 11 lutego 1917.

Nc. I. 610/17 (3). Na wniosek p. Grzegorza Galla, gospodarza z Łosia, zarządza się postępowanie celem umorzenia wspomnianych niżej papierów wartościowych, które miały zaginać i wzywa się posiadaczy tych papierów, aby zgłosili swe prawa do jednego roku od daty tego edyktu. W razie przeciwnym uznalby Sąd po upływie tego terminu papiery te wartościowe jako pozbawione wartości. — Oznaczenie papierów wartościowych: dwie police asekuracyjne Towarzystwa imienia „Gizeli“, wzajemnego zakładu ubezpieczeń na życie i posagi w Wiedniu, a to: a) jedna polica Nr. 537.775, wystawiona w Wiedniu 2 listopada 1912, którą Grzegorz Gall ubezpieczył swą córkę Julię Gallównę na kwotę 1000 kor., płatną 1 listopada 1928 r., b) druga polica Nr. 537.776, wystawiona w Wiedniu 2 listopada 1912 r., którą Grzegorz Gall ubezpieczył swą córkę Stefanię Gall na kwotę 1000 kor., płatną dnia 1 listopada 1929 r.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gorlice, 6 lutego 1917. (1239 1—3)

T. 5. 2/17 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. — Jan Świątek, urodzony dnia 27 maja 1860 r. w Gromcu, syn Wojciecha i Marii, wydalil się przed dwudziestu laty z Dworów, miejsca swego zamieszkania, i od tego czasu nie dał o sobie wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 ust. cywilnej liczba 1. i z § 1 cesarskiego rozporządzenia z dnia 12 października 1914 Dz. p. p. Nr. 276, przeto wdraża się na prośbę Rozalii Świątkowej, jego żony, postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. Franciszkowi Ojczarzowi we Dworach wiadomości o powyższym wymienionym. Jana Świątka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutniejszy na ponowną prośbę po dniu 1 kwietnia 1918 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, 8 marca 1917. (1260 1—3)

T. 487/16 (2) Na wniosek c. k. Prokuratury Skarbu im. fundacji mszalne Andrzej Gumiennego przy gr. kat. cerkwi w Miłaszowicach podjmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać, wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: 4 i 1/2 pre. list zastawny Ziemińskiego Banku hipotecznego we Lwowie S. II. Nr. 2449 na 200 kor. winkulowany na rzecz fundacji mszalne Andrzeja Gumiennego przy gr. kat. cerkwi w Miłaszowicach.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 15 stycznia 1917. (1139)

T. 394/16 (4). Na wniosek gminy Ranizów podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: 1. obligacje gal. pożyczki krajowej z roku 1893, zawin-

kułowane na rzecz przysiółków Warzochy, Wilki i Lisy ad Ranizów polski pow. Kołbuszowa S. A. Nr. 2205 na 100 kor. i S. E. Nr. 10573 na 200 kor. 2. książeczka wkładowa Banku krajowego Nr. 19800 na 46 kor. 62 hal. opiewająca na rzecz Sarwitutu przysiółka Warzochy, Wilki i Lisy.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 5 stycznia 1917. (1141)

T. 62/17 (1). Na wniosek Banku krajowego podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonego weksla, który miał zaginać, i wzywa się posiadacza tego weksla, aby go do dnia 45 od dnia ogłoszenia tego edyktu przedłożył temu sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznalby sąd weksel ten za umorzony. Weksel jest z daty Sokal dnia 19 lutego 1914 na 500 kor. płatny dnia 15 sierpnia 1914 w Sokalu przez B. Gainwolda w Sokalu wystawiony i żyrowany a przez A. Kleina w Sokalu przyjęty.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 17 lutego 1917. (1140)

T. 139/16 (2). Na wniosek c. k. Prokuratury Skarbu im. gr. kat. probostwa i cerkwi w Zaleszeczach podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: 4 i pół pre. listy zastawne Ziemińskiego Banku hipotecznego we Lwowie S. II. Nr. 1482 i 1483 S. IV. Nr. 757 i 758 zawinkulowanych na rzecz gr. kat. parafii w Zaleszeczach, S. II. Nr. 863 winkulowany na rzecz fundacji mszalne Anny Wityńskiej przy gr. kat. cerkwi w Zaleszeczach bez kuponów.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 4 maja 1916. (1138)

T. 462/16 (2). Na wniosek c. k. Prokuratury Skarbu im. gr. kat. probostwa w Mikowej podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej wymienionego papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Winkulowane na rzecz gr. kat. probostwa w Mikowej 4 pre. listy zastawne Banku krajowego Nr. 965 i 5705 po 100 kor. Nr. 2721, 2489, 2720, 15083, 15342 i 17932 po 200 kor. i Nr. 2711 na 1000 kor.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 18 stycznia 1917. (1135)

T. IV. 617 (2). Na wniosek dr. Filipa Wilhelma Herza wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Towarzystwa zaliczkowego w Nowym Targu Nr. 1033 opiewającej na kwotę 2429 kor. 32 hal. wystawionej na imię Józefa Herza. Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 16 marca 1917. (1194)

T. 70/16 (2). Na wniosek c. k. Prokuratury skarbu obecnie w Białej imieniem gr. kat. cerkwi w Uhercach niezabitońskich wdraża się postępowanie celem amortyzacji zaginionych w czasie inwazyi nieprzyjacielskiej książeczek wkładowych Ruskiej Szwadnicy w Przemysłu Nr. 6273 na 198 kor. i Nr. 11568 na 350 kor. zawinkulowanych na rzecz fundacji mszalnych im. Anny Szalas względnie Grzegorza Hirniaka przy gr. kat. cerkwi w Uhercach niezabitońskich. Posiadacza powyższych książeczek wzywa się, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia edyktu licząc, powyższe książeczki sądowi przedłożył. Również i inni interesowani mają w tym terminie swe zarzuty wnieść a to pod rygorem, iż w razie przeciwnym po upływie powyższego czasokresu książeczki te jako umorzone i bezwartościowe zostaną uznane.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemysł, 16 października 1916. (1171)

Na wniosek powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku wdraża się po myśli art. 73 ord. weksl. i § 17 ces. rozp. z 31/8 1915, Dz. u. p. Nr. 257, postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginionych następujących weksli:

Wystawienia		Akceptant	Termin płatności	Kwota wekslowa	
data	miejsce			K	h
18/12 1913	Sanok	Welke Majer, Izrael Majer	Sanok	18 3 1914	1125 —
18/12	"	" " " "	"	18 3	425 —
28/2 1914	"	Stanisław Bauman	"	28 6	482 —
21/3	"	Rosa Gerardis	"	21 6	300 —
1/4	"	Władysław Marzyński	"	1/7	58 —
1/4	"	Wiktoria Mozolowski Antoni Niedental	"	1 8	850 —
28/4	"	Paulina Skarb	"	1 8	70 —
4/5	"	Jan Rudak	"	4 8	100 —
28 6	"	Adalbert Schönbach Leonora Schönbach	"	1/11	3000 —
28 6	"	" " "	"	1/11	3000 —
28/6	"	" " "	"	1/11	70 —
24/7	"	Naftali Hoehdorf Scheindla Chawa Hoehdorf	"	24/10	490 —
29/8	"	Maryja Męcińska Jan Męciński	"	29 11	100 —

Posiadaczy weksli powyższych wzywa się, by w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia edyktu licząc, swoje prawa do tych weksli wykazali, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu weksle te na ponowne żądanie wnioskodawcy uznane zostaną za bezskuteczne i mocy prawnej pozbawione.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 10 lutego 1917.

Ne I. 619/17. Na wniosek p. Piotra Krupy gospodarza z Sekowy zarządza się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które miały zaginąć i wzywa się posiadaczy tych papierów, aby zgłosili swe prawa do jednego roku od daty tego edyktu. W razie przeciwnym uznają sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe jako pozbawione znaczenia. Oznaczenie papierów wartościowych: polica asekuracyjna Pierwszego Zakładu ubezpieczeń na wypadek służby wojskowej, Towarzystwa ubezpieczeń na życie i dla dzieci, jako stowarzyszenia w Wiedniu z daty Wiednia 4 maja 1906, początek ubezpieczenia 1 maja 1906, zapadalność względnie termin płatności tejże 1 października 1926, kapitał ubezpieczony na 2000 K, członek ubezpieczający Piotr Krupa, ubezpieczony na rzecz urodzonego dnia 3 marca 1905 syna Adama Krupy. (1178 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gorlice, dnia 28 lutego 1917.

T. 75/16. Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Lisku rozpisuje się edykt co do rzekomo zaginionego weksla z daty Lisko dnia 5 czerwca 1914 na kwotę 1100 koron opiewającego, dnia 5 września 1914 płatnego przez Józefa Mortka Teicha wystawionego i na Towarzystwo zaliczkowe w Lisku żyrowanego. Posiadacza wzywa się, aby w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia licząc, prawa swe w Sądzie wykazał także inni interesowani mogą w tym terminie wnieść swoje zarzuty, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu weksel powyższy uznany zostanie za bezskuteczny i mocy prawnej pozbawiony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 11 lutego 1917. (1199 2-3)

T. 77/16. Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Lisku rozpisuje się edykt co do rzekomo zaginionego weksla z daty Białej 16 maja 1914 r. na kwotę 400 kor. opiewającego dnia 16 sierpnia 1914 r. płatnego, przez Meilecha Mellera akceptowanego, przez Susię Meller wystawionego i żyrowanego, przez Herscha Morgnbessera na Towarzystwo zaliczkowe w Lisku żyrowanego. Posiadacza wzywa się, aby w ciągu 45 dni od pierwszego ogłoszenia edyktu licząc, prawa swe w Sądzie wykazał także inni interesowani mogą w tym terminie wnieść swoje zarzuty, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu weksel powyższy uznany zostanie za bezskuteczny i mocy prawnej pozbawiony. (1197 2-3)

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 11 lutego 1917.

Spadki.

A. XVI. 272/15 (10). C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, że w Ułyczem zmarł dnia 4 lutego 1915 stały nauczyciel Hilary Garbiński bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, po którym został majątek w gotówce. Gdy nie wiadomo czy i komu przysługują prawa do spuścizny tej, wzywa się wszystkich, którzyby rościli sobie jakiegokolwiek prawa do spadku, aby w przeciągu roku, od daty edyktu o swych prawach sądowi donieśli, gdyż po uskutecznionym upływie tego czasu zostanie prze-

wód spadkowy przeprowadzony tylko ze zgłaszającymi się spadkobiercami i im też zostanie przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratora w osobie adw. dr. Horbaczewskiego w Drohobyczu. Jeżeli w powyższym czasokresie nikt się nie zgłosi i praw swoich nie wykaże, zostanie spadek jako bezdziedziczny dobro wydany c. k. Skarbowi Państwa. (1205 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVI.
Drohobycz, dnia 6 grudnia 1916.

A. 45/17 (5) P. 20/17 Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Iwan Debelski rolnik w Sironnej zmarł dnia 14 lutego 1917 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ostatnie rozporządzenie nie znaleziono. Hnata Debelska, którego miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym sądzie. — Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Teklę Debelską.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podbuż, dnia 15 marca 1917. (1255 2-3)

A. 63/13. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy. — C. k. Sąd powiatowy w Żydaczowie ogłasza, że dnia 22 lutego 1913 w Cucutowcach zmarł Józef Wasilewski Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Aleksandra Wasilewskiego nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Franciszkiem Hasterem ustanowionym dla nieobecnych Aleksandra Wasilewskiego. (1046 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żydaczów, dnia 27 listopada 1916.

A. 189/12 (7). Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Katarzyna Błonar zmarła dnia 16 kwietnia 1912 w Stariej ropie. Ostatnie rozporządzenie nie znaleziono Michała Rndzińskiego brata spadkodawcy którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Jana Błonara ze Stariej-ropy. (1045 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Starasól, dnia 15 grudnia 1916.

A. 121/16 (8). Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy. — C. k. Sąd powiatowy w Podbużu zawiadamia, że dnia 30 listopada 1893 w Urozu zmarła Naścią Dobrzańska, córka Łesia bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jewki Dobrzańskiej córki Łesia nie jest znanem, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dzie-

dzicami i dla nieobecnych ustanowionym kuratorem Annę Kuczko. (1254 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podbuż, dnia 23 maja 1916.

A. 438/12. Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. — Katarzyna Lewicka zmarła dnia 2 listopada 1912 w Posadzie felsztyńskiej. Ostatnie rozporządzenie nie znaleziono. Maryę Koprowską i Ludwikę Maharską, których miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosiły się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Franciszka Karpińskiego z Felsztyna (1072 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Starasól, dnia 25 lutego 1916.

A. 218/16 (7). Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Estera Friedmann recte Halberstein z Opaki zmarła dnia 29 grudnia 1915 w Krakowie (w szpitalu). Ostatniego rozporządzenia nie znaleziono. Ruchlę Leję 2-im. Halberstein z Opaki, której miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosiła się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Abego Friedmanna w Opacie. (1253 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podbuż, dnia 17 sierpnia 1916.

A. 165/15 (8). Wzwanie nieznanych dziedziców. Katarzyna z Zajaków 2-o Kuchtyk zmarła dnia 13 lipca 1914 pozostawiając ostatnie rozporządzenie. Sądowi niewiadomo, czy pozostali dziedzice. Ustanawia zatem panem dr. Schaffera adwokata w Ustrzykach kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku winien o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu będzie spadek wydany tym osobom, które wykażą swe prawa. (1190 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki dnia 27 grudnia 1916.

A. 236/15. Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Katarzyna Strap zmarła dnia 19 grudnia 1914 w Laszkach murowanych. Ostatniego rozporządzenia nie znaleziono. Mikołaja Strapa jako spadkobiercę, którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosił się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Michała Strapa rolnika z Laszek murowanych. (1182 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Starasól, dnia 26 października 1916.

A. 269/13 (21). Wzwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Dmytro Kuzyszyn zmarł dnia 8 października 1913 w Grodowcach. Hrycia, Iwana, Jurka, Tacyanę i Justynę Kuzyszynów jako spadkobierców, których miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Mikołaja Czapko rolnika z Grodowca. (1073 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Starasól, dnia 7 lutego 1917.

A. 772/16 (6) P. 50/17 (6). Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy. C. k. Sąd powiatowy w Belży ogłasza, że dnia 4 kwietnia 1916 w Żabczu zmarł Bartłomiej Litertowicz, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Józefa, Michała i Tomasza Litertowiczów spadkobierców sp. Bartłomieja Litertowicza nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Jakóbem Ogrodnikiem z Żabcza ustanowionym dla nieobecnych. (1261 2-3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Belż, dnia 28 lutego 1917.

Firmy.

Firm. 7/17 Rg. A. 128. Wpis do rejestru handlowego Oddz. Rg. A. Wpisano do rejestru handlowego Oddział Rg. A. Siedziba firmy: Nowy Sącz. Brzmienie firmy:

Stanisław Wójcikiewicz, zakład krawiecki w Nowym Sączu. Przedmiot przedsiębiorstwa: krawiectwo. Właściciel: Stanisław Wójcikiewicz. Dzień wpisu 27 stycznia 1917.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, 27 stycznia 1917. (1065 2-3)

Firm. 8/17 Stow. I. 50. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Harte. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Harte. Członek zarządu Wawrzyniec Gałaj wystąpił. Członkiem zarządu wybrano ks. Walentego Treję. Data wpisu 16 lutego 1917 r.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.
Sanok, 13 lutego 1917. (1101)

Firm. 102/17 Oddz. C. II. 53. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje. Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Jarosz-Polskie“ fabryki przetworów jarzynowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem przedsiębiorstwa jest fabryczne przerabianie jarzyn, zakładanie w tym celu w kraju odpowiednich fabryk i popieranie produkcji jarzyn. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie ustawy z 6 marca 1906 Dz. p. p. Nr. 58 opierająca się na kontrakcie notaryalnym z daty Kraków, 14 października 1916 L. R. 1362. Czas trwania Spółki jest nieograniczony. Kapitał zakładowy wynosi: 60.000 koron wpłacony gotówką. Zawiadowcą Spółki jest Stanisław Burtan, zawiadowca Spółki pod firmą: „K. Buszczyński i St. Burtan Import i Export, Spółki z ograniczoną poręką w Krakowie Zastępcami zawiadowcy są: Mieczysław Wendland, prokurysta Wojskowej Centrali Handlowej, Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie i Leon Szczawiński, prokurysta Związku ekonomicznego Kolek Rolniczych w Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Odpis firmy: Spółkę tę podpisywać będzie zawiadowca, albo jeden ze zastępców w ten sposób, że pod wycięnięciem stempli, wydrukowanem lub wypisanem brzmieniem firmy Spółki unieśli swój własnoręczny podpis. Dzień wpisu: 2 marca 1917.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. II.
Kraków, dnia 2 marca 1917. (1120)

Firm. 890 Sp. III. 4. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Firma. Im Register wurde am 6 Jänner 1917 bei der Firma. Wortlaut: Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges. Sitz: Lemberg Hauptniederlassung. Wien. Folgende Aenderung eingetragen: Statutenänderung. Die Gesellschaft gründet sich nunmehr auf die mit Beschluss der ordentlichen Generalversammlung der Actionäre in Hamburg vom 12 April 1916 abgänderten Statuten. Hiernach ist der Gesellschaft nunmehr in Berlin. Firmenwortlaut nunmehr auch ungarisch: Singer Co. verőgép részvényársaság; polnisch: Singer Co. tow. akc. maszyn do szycia; böhmisch: Singer Co. akciová společnost pro šití stroje; kroatisch: Singer Co. šivaćih strojeva dd.; slowenisch: Singer Co. deln. družbosivalnih strojev; serbisch: Singer Co. Akcionalna društvo za masine na šeci; rumänisch: Singer Co. societate pe acțiuni pentru comertul cu mașini de cusut; Italienisch: Compagnia Singer S. A. per macchine da cucire; ruthenisch: Зінгер Ко. Тов. Акц. Машин до шиття; serbis h: Сингер Ко. Шиваћких Машина д. д. Gegenstand: des Unternehmens nunmehr auch die Herstellung und der Vertrieb von Schneidreiwerkzeugen, Reklamartikel u. Reklamendrucksaehen. Diese Statutenänderung wurde von dem k. k. Ministerium des Innern mit Erlass vom 24 August 1916 Zl. 31326 unter Aufrechthaltung der mit den Erlässen vom 29 Dezember 1895 Zl. 37714 vom 14 Juli 1899 Zl. 18435 bezw. vom 9 September 1902 Z 34942 ausgesprochenen Zulassung der Gesellschaft zum h. 1 Geschäftsbetriebe zur Kenntnis genommen.

K. k. Landes- als Handelsgericht Abt. IV.
Lemberg, am 30 Dezember 1916. (1052)

Firm. 29 Stow. V. 218. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka wyrobu ubrań kobiecych i dziecięcych we Lwowie stowarzyszenie zarej. z ogr. poręką. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Marya Burianowa, Zofia Czarnecka, Członkowie dyrekcyi wybrani: Wanda Kłosowska, żona komisarza Starostwa, Marya Polaska żona inżyniera, Janina Pomiankowska żona urzędniczki asekuracyjnego i Celina Przetocka wdowa po lekarzu, wszystkie we Lwowie. Data wpisu: 2 lutego 1917.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV.
Lwów, dnia 27 stycznia 1917. (1134)

Firm. 52/16 Stow. C. 108. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Żydaczów. Brzmienie firmy: Powiatowa Kasa zaliczkowa i oszczędności, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Żydaczowie. 1. Członkowie dyrekcji wystąpili: Edmund Roslakowski i Józef Strutyński. 2. Członkowie dyrekcji wybrani: Antoni Chechliński i Józef Rajewski. Data wpisu: 5 października 1916.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, O. IV. Stryj, dnia 30 września 1916. (1163)

Firm. 31/16 Rg. C. 33. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm. Do rejestru firm spółkowych wełączono, co następuje: Siedziba firmy: Stryj. Brzmienie firmy: Krummholz et Neumann, fabryka świec, spółka z ograniczoną poręką. Zarządza się skreślenie Abrahama Kernblüha, jako zawiadawcę powyższej spółki z rejestru handlowego. Odstąpił podpis firmy spółki nastąpi w ten sposób, że pod wpisaniem lub wybitem hrzmiem firm zawiadowcy firmy Samuel Krummholz i Baruch Neumana swoje podpisy kollektywnie umieszczać będą. Dzień wpisu: 25 maja 1916.

C. k. Sąd obwodowy j. handl. Oddz. IV. Stryj, dnia 19 maja 1916. (1164)

Firm. 118/16 Stow. III. 9. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Łąki koło Dukli. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Członkowie: Guzik Józef, Kusiak Ignacy wystąpili. Członkowie dyrekcji wybrani: Gniady Andrzej, Wierdak Błażej z Łęk. Data wpisu: 10 stycznia 1917.

C. k. Sąd obwodowy, j. handl., O. IV. Jasło, dnia 30 grudnia 1916. (1170)

Firm. 110 Reg. A. 275. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział A., B., C. wełączono, co następuje: Siedziba firmy: Tarnów. Brzmienie firmy: (po polsku) „A. Keil & Samuel Nath, wyrób ubrań męskich w Tarnowie” — (po niemiecku) „A. Keil & Samuel Nath, Herren-Kleider Erzeugung in Tarnów”. Przedmiot przedsiębiorstwa: jak wyżej. Forma spółki: jawna spółka handlowa od 15 października 1916 r. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Salo Sehaia Keil, kupiec w Tarnowie i Samuel Eisig Nath, kupiec w Tarnowie. Podpis firmy: Prawo podpisywania firmy przysługuje każdemu ze spółników z osobna z tem ograniczeniem, że prawo podpisania firmy na wekslach przysługuje obydwoj spółnikom jedynie łącznie. Dzień wpisu: 21 października 1916. (1215)

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 21 października 1916.

Firm. 121 Rg. A. 275. Löschung einer Firma. Zu löschen ist im Register für Gesellschaftsfirma: Sitz der Firma: Tarnów. Firmawortlaut: (polnisch) „A. Keil et Samuel Nath, wyrób ubrań męskich w Tarnowie” — (deutsch) „A. Keil et Samuel Nath, Herren-Kleider-Erzeugung in Tarnów”. Datum der Eintragung: 2 Dezember 1916.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV. Tarnów, am 2 Dezember 1916.

Firm. 833 Rg. C. I. 137. Aenderungen bei der bereits eingetragenen Firma. Im Register wurde am 6 Dezember 1916 bei der Firma Wertlaut polnisch: Galizische Towarzystwo dla przemysłu elektrycznego spółka z ograniczoną poręką; deutsch: Galizische Gesellschaft für elektrische Industrie Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Sitz: Lemberg. Folgende Aenderung eingetragen: Bei der am 14 Jänner 1915 in Wien abgehaltenen ordentlichen Generalversammlung der Gesellschafter wurde der Beschluss auf Auflösung der Gesellschaft und auf die Liquidation derselben gefasst und Adolf Slonitz Prokurist in Wien (wohnhaft in Wien II. Könergasse Nr. 8) zum alleinigen Liquidator bestellt. Derselbe zeichnet die Liquidationsfirma in der Weise, dass er unter die vorgedruckten oder geschriebenen Worte: „Galizische Gesellschaft für elektrische Industrie Gesellschaft mit b. H. in Liquidation“ seinen Namen beisetzt.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abt. IV. Lemberg, am 29 November 1916. (1055)

Firm. 904 Rg. B. I. 40. Aenderung bei einer bereits eingetragenen Firma. Im Register wurde am 4 Jänner 1917 bei der Firma. Wortlaut: General Repräsentanz der Providentia allgemeine Versicherungsgesellschaft in Wien — in Lemberg. Sitz: Lemberg. Hauptniederlassung in Wien. Folgende Aenderung eingetragen: Die Gesellschaft gründet sich nunmehr auf die zufolge Be-

schlusses der XVIII. ordentlichen Generalversammlung der Aktionäre vom 30 Juni 1916 im § 1 Punkt V. geänderten, vom k. k. Ministerium d. s. Innern mit dem Erlasse vom 15 Juli 1916 Z. 33105 genehmigten Statuten. Hiernach ist Zweck der Gesellschaft nebst der Übernahme von Versicherungen gegen Schäden an Maschinen und maschinellen Einrichtungen nunmehr auch die Übernahme von Versicherungen gegen den durch Stillstand der gebrochenen Maschinen erwachsenen Betriebsverlust bezw. Gewinnentgang.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abt. IV. Lemberg, am 28 Dezember 1916. (1054)

Firm. 44/16 Stow. I. 57. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Sanok. Brzmienie firmy: Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku. Zmiana §§ 4, 7, 12, 16, 28, 30, 31, 44, 45, 49, 54, 55, 56 z których § 4 opisuje: członek jest obowiązany odpowiadać w razie poniesionych strat do wysokości trzykrotnej udziału deklarowanego na dopełnienie wszelkich przez stowarzyszenie przyjętych zobowiązań, o ileby majątek stowarzyszenia na ich pokrycie nie wystarczał. § 12 opisuje: każdy członek może mieć tylko jeden udział, który wynosić musi najmniej 50 kor. Data wpisu: 14 marca 1917.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Sanok, dnia 6 marca 1917. (1115)

Firm. 850 Rg. C. I. 388. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru Oddz. C. wełączono, co następuje. Siedziba firmy: Lwów, ul. Leona Sapiehy 1. 5. Brzmienie firmy: Gaz ziemny spółka z ogr. poręką. Zawiadowca: Konrad Wyleżyński odwołany, a w jego miejsce zamianowany zawiadowcą inżynier prywatny Włodzimierz Kunowski we Lwowie, ul. Leona Sapiehy 1. 5. Dzień wpisu: 4 stycznia 1917.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV. Lwów, dnia 28 grudnia 1916. (1130)

Firm. 250/16 Stow. III. 33. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 30 grudnia 1916 r. przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Lanckoronie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany: Ustąpili: zastępca przełożonego zarządu ks. Mikołaj Kamiński i członek zarządu Wojciech Choraży Wybrani: zastępca przełożonego zarządu ks. Jan Kossewski, wikaryusz w Lanckoronie, członkiem zarządu Leon Jarosz, rolnik w Lanckoronie.

C. k. Sąd obwodowy j. handl., Oddz. II. Wadowice, 30 grudnia 1916. (1128)

Firm. 248 i 249/16 Stow. I. 90. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 30 grudnia 1916 roku przy stowarzyszeniu: „Towarzystwo oszczędności i pożyczek w Kalwarii Zebrzydowskiej“ stowarzyszenie zarejestrowane poręką ograniczoną, następujące zmiany: Ustąpili: dyrektorowie Alfred Dudek i Antoni Dreścik, tudzież zastępcy dyrektorów Władysław Niemczynowski i Wojciech Wielgus. Wybrani: dyrektorami Józef Mydlarz i Mieczysław Schulz, obaj z Kalwarii.

C. k. Sąd obwodowy j. handl., Oddz. II. Wadowice, 30 grudnia 1916. (1127)

Firm. 22 Stow. V. 212. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stow. zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Lwów ulica Wałowa 1. 2. Brzmienie firmy: Syndykat ekonomiczny stow. zarej. z ogr. poręką we Lwowie. Członkowie dyrekcji wystąpili: Wilhelm Kajetanowicz i Tadeusz Sewer Kirstryn. Członkowie dyrekcji wybrani: dr. Eugeniusz Gologórski adwokat krajowy we Lwowie, pl Bernardyński 11 i Maksymilian Romnicki zastępca szefa inspektoratu Zakładu ubezpieczeń robotników od wypadków we Lwowie ul. Szaszkiewicza 1. Data wpisu: 23 stycznia 1917.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV. Lwów, dnia 16 stycznia 1917. (1129)

Doniesienia prywatne.

Sprzedam natychmiast duży majątek lasowy

z zasiewami, inwentarzem żywym i martwym w zachodniej Galicyi. — Wkład konieczny 450.000 kor.

Zgłoszenia pod „Znakomity interes“ do Administracji. (1266 2-3)

Kasa Oszczędności miasta Rzeszowa

na podstawie § 10 obowiązującego statutu podaje do wiadomości interesowanych, iż uchwałą Wydziału z dnia 26 marca 1917 zniżyła stopy procentową od wkładek oszczędności

z 4% na 3% z półroczną kapitalizacją począwszy od 1 maja 1917 a to:

od nowych wkładek i od wkładek złożonych w latach 1915, 1916 i 1917 z tym dodatkiem, że wkładki oprocentowane na 4% mogą być odebrane w terminie 4 tygodni od ogłoszenia bez osobnego wypowiedzenia.

Natomiast wkładki złożone na książeczki do końca roku 1914 będą nadal oprocentowywane po 4%, jednak do tych wkładek dalsze dokładki nie będą więcej przyjmowane.

Podatek rentowy wraz z 100% dodatkiem wojennym opłacać będzie Kasa Oszczędności miasta Rzeszowa jak dotąd z własnych funduszków. (1288 1-3)

Wiedeński Bank Związkowy w Wiedniu.

47 Zwyczajne

Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszy

odbędzie się

dnia 18 kwietnia 1917

o godz. 11 przed południem w Wiedniu, Schottenring 2.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady Zawiadowczej.
2. Sprawozdanie cenzorów o zamknięciach rachunkowych za rok 1916 i uchwała co do przyjęcia zamknięć rachunkowych.
3. Uchwała co do rozdziału zysku za rok 1916 (§ 59 lit c statutów).
4. Wniosek na zmianę §§ 1, 14, 19, 35, 63, 66 i 70 statutów.
5. Wybory członków Rady Zawiadowczej.
6. Wybory Kolegium cenzorów i członków Rad Zawiadowczych zakładów filialnych.

W myśl § 47 statutów mają tylko ci Akcyonaryusze prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu, którzy najpóźniej na dni 14 przed Walnem Zgromadzeniem złożą najmniej dwadzieścia pięć sztuk akcyj z kuponami w Kasie Banku lub miejscu przez Radę Zawiadowczą w tym celu wyznaczonem.

Każde 25 sztuk akcyj dają prawo do jednego głosu (§ 48 statutów).

Uprasza się wobec tego uprawnionych do głosowania pp. Akcyonaryuszy, aby swoje akcje wraz z kuponami złożyli najpóźniej dnia 4 kwietnia b. r.

w Wiedniu w likwidaturze (I. Schottengasse 6-8);

w Aussig n/L., Belgradzie, Białej, Bodenbach, Bozen, Bernie, Budapeszcie, Budziejowicach, Celowcu, Cieplicach, Cieszynie, Drohobyczu, Friedek-Mistek, Gracu, Insbruku, Karlsbadzie, Karniowie, Konstantynopolu, Krakowie, Lwowie, Marienbadzie, Meranie, Morawskiej Ostrawie, Pardubicach, Pilźnie czeskim, Pradze, Prościejowie, Przemysłu, Solnogradzie, St.-Pölten, Smyrnie, Tarnowie, Villach, Wiener Neustadt, Zagrzebiu i Zwittau — we filiach Wiedeńskiego Banku Związkowego;

w Tryeście w Banca Commerciale Triestina;

w Berlinie Deutsche Bank i Dresdner Bank;

w Dreźnie w Dresdner Bank i Deutsche Bank Filiale Dresden;

w Frankfurcie n./M w Deutsche Vereinsbank, Deutsche Bank Filiale Frankfurt i Dresdner Bank w Frankfurcie n./M.;

w Sztutgardzie we Württembergische Vereinsbank;

w Monachium w Deutsche Bank Filiale München i Dresdner Bank Filiale München;

w Zurychu w Schweiz. Kreditanstalt i Schweiz. Bankverein;

w Genewie w Schweiz. Kreditanstalt i Schweiz. Bankverein;

w Bazylei w Schweiz. Kreditanstalt, Schweiz. Bankverein i Baseler Handelsbank.

Akcyje należy składać uporządkowane według numerów i spisane na własnoręcznie przez składającego podpisanych konsygnacyach, a mianowicie w likwidaturze w Wiedniu na dwu, w innych miejscach na trzech konsygnacyach. Jeden egzemplarz konsygnacji wraz potwierdzeniem odbioru akcyj zwraca się składającemu przy równoczesnym wręczeniu mu po myśli § 55 statutów karty uczestnictwa na Walne Zgromadzenie, opiewającej na nazwisko osoby składającej akcyje i ważnej tylko dla niej, względnie dla jej należycie wylegitymowanego pełnomocnika.

Wiedeń, dnia 27 marca 1917.

(1287)

Wiedeński Bank Związkowy.